

LXXXII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tilsyn med at Indpødning af Kopper
finder Sted, m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24de Mai 1870).

Forsaaedit det foreliggende Lovforslag har til Hensigt at bevirke en Forandring i den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om Tilveiebringelse af Beviisligheder for Kopperindpødning, forinden Ugtevielse kan finde Sted, eller som Betingelse for at stedes til Confirmation, kan Udvalget ikke Andet end erkjende det Besøiede heri; thi medens man formener, at Kopperindpødningens store og indgribende Betydning maa anerkjendes, og at der ikke bør skee noget som helst Afslag i Statens Tilsyn med, at ethvert Individ har behørig gennemgaaet Kopperindpødningen, maa det indrømmes, at Ugtefæls Indgaaelse og Confirmation hverken afgiver det rette Tidspunkt for Beviislighedens Tilveiebringelse med Hensyn til Kopperindpødning, og under de nu bestaaende Forhold heller ikke i saa Henseende yder den tilfattede Garant med Hensyn til alle Indvidere. Dersom der derfor overhovedet maatte findes Anledning til for Tiden at fremme Lovforslaget, hvorefter Udvalget nedenfor skal udtale sig, saa skulde man ikke videre have Noget at erindre mod Forslaget i sin Almindelighed, men skal dog med Hensyn til Enkeltheberne her strax bemærke følgende: Naar der i § 2 er sat 12 Aars Alderen som Grænsen for den Tid, inden hvilken Kopperindpødningen skal have fundet Sted, da kan man ikke erkjende denne Aldersgrænse som den rette, men formener at den bør rykkes betydelig tid-

ligere frem, og i hvert Fald ikke sættes senere end til 7 Aars Alderen, særlig med Hensyn til, at Børn i denne Alder ved Skolegang bringes i tvungen Berøring med hinanden. — Endvidere maatte Udvalget formene, at der til Undladelsen af Kopperindpødningen maatte knyttes et Strafansvar ved en Bøde, da deels Forsømmelighed deels Modvillie utvivlsomt vilde friste Bedkommende til at lade det komme an paa, om Undladelsen vilde blive bemærket, naar der ikke dermed var forbundet nogen som helst Risiko eller Fare for Ansvar, men kun et Tilhold. — Hensigten med Udtalelsen i § 5 maa Udvalget tillægge særdeles Betydning, idet Tilveiebringelsen af sund Vaccine maa anses som Grundbetingelsen for den hele Foranstaltningens heldbringende Virkning, og selv om den Mangel paa Tillid og den Uengstelse, som vistnok i saa Henseende er tilstede, maatte være overdreven eller mindre besøiet, saa er det dog en berettiget Fordring, at det bør ligge klart for Enhver, at der fra det Offentliges Side skeer Alt, hvad der kan skee for at sikre en heldig Virkning af Kopperindpødningen og forhindre, at der samtidigt dermed indbringes skadende Stof. Men netop fordi Udvalget i saa høj Grad erkjender Betydningen af, hvad der ved Indholdet af § 5 tilfattedes, formener man, at Udtalelsen er ikke heldig eller fyldestgjørende, men troer, at selve Loven maatte bestemte anvise den Veie, ad hvilken Hensigten,